

VELİAHTIN ÖLÜMÜ (2)

Genç yaştaki bir veliahtın ölüm karşısındaki telaşını, aldığı tedbirleri ve sonra da buna çare bulunamayacağını anlayınca annesinden son isteklerini dile getirmiştım. Bu yazımda da bir Allah dostunun gururundan lüks ve şatafat sarhoşluğuna giren padişaha verdiği ibretlik bir dersten söz edeceğim.

Tarihte ünlü Pers padişahlarından biri yığınla para harcayarak süslemeleri altınla gümüş olan bir saray yaptırmış. Saray tamamlanıp, atlastan ve ipekten kumaşlarla dayalı döşeli hale geldiğinde, padişah saray erkânına ve yakın mesai arkadaşlarına sarayda bir davet vermiş. Bu arada ülkenin ileri gelenlerini de çağırılmış. Bütün davetlilere önce sarayı gezdirip, sonra mükemmel bir sofraya oturmuş.

Padişah yemek sonrası davetlilere “ Sarayı gezdiniz, içinizde bir eksik, kusur göreniniz var mı?” diye sormuş. Herkes hep bir ağızdan hayranlığını ifade etmişler ve demişler ki: “ Dünyada bundan daha güzel, daha muhteşem bir saray yoktur.” Bunun üzerine davetliler arasındaki Allah dostu zahit ayağa kalkıp, “ Padişahım sarayınız gerçekten dünyada eşi benzeri görülmeyen bir saray. Ancak, bu muhteşem sarayda bir delik bırakmışsınız, onu da kapatırsanız sarayınız gerçekten bir cennet bahçesi olacak.” der. Padişah: “Ben böyle bir delik görmedim” diyerek davetlilere döner “ Siz gördünüz mü?” davetliler hep bir ağızdan “ Hayır padişahımız, saray muhteşem hiç bir kusuru ve dünyada da eşi benzeri yok” derler.” Bunun üzerine Allah dostu zahit: “ Azrail’in gireceği deliği tıkamamışsınız padişahım” der. “ Eğer o deliği tıkamazsanız ne saray kalır, ne taç, ne de taht. Tam yaşanılacak yer ama baki değil. Cennet gibi ama ölüm çirkin gösterecek. O yüzden buraya hiç ayrılmayacakmış gibi yerleşme. Dizginleri bırakıp dünya sarhoşluğuna ve şehvetine kapılma” diyerek padişaha ve davetlilerine unutmayacakları bir ders verir.

Dün öyle de bugün farklı mı? Dünkü saraylara taş çıkartacak akıllı evler, villalar yaptırıyoruz. Ama Azrail’in gireceği kovuğu kapatmak aklımıza gelmiyor. Gelse de zaten kapatmaya aklın gücü yetmiyor. Ben doğma, büyüme Manisalı değilim. Mevlana ile Şems arasındaki yaşanan bir olaydan esinlenerek “ Yalancılar Kahvesi” başlıklı bir makale yazayım, dedim. Kismet olursa bu başlıkta bir de kitap hazırlığım var. Denemek için doğma, büyüme Manisalı on, on beş arkadaşşıma sordum. “ Manisa’da kaç tane yalancılar kahvesi var?” diye,

bana avcıların kahvelerini saymaya başladılar. Nihayet dedim ki “Ben mezarlık soruyorum. En büyük yalancılar kahvesi mezarlıklardır. Çünkü atım, arabam, villam, akıllı evim, bağım, bahçem var diye gururlanan hiçbir kardeşim sahip olduklarını kırtık ile çatal mezarlığına götüremiyorlar” dedim. Çoğu arkadaşım “kırtık mezarlığı” dediler. Manisa’nın en eski mezarlığı olan “Çatal” mezarlığının ismini bile söyleyemediler.

Yüce peygamberimiz “ Size kalıcı iki nasihat bırakıyorum biri sesli “KUR’AN”, diğeri sessiz “ÖLÜM” Kur’an-ı Kerim’i bilenlerimiz rahmetli M. Akif Ersoy’un “ İnmemiştir Kur’an hele şunu hakkıyla bilin. Ne mezarlıkta okunmak ne de fal bakmak için.” Diye haykırırken Kur’an bilenler Kur’anı ölü kitabı haline getirdiler. İşimiz gücümüz Perşembe ve Cuma günleri geçmişlerimizin ruhuna Yasin okumak. Ama o Yasin suresinin içinde ne var diye merak edip anlamını okumayız. Orada Cenab-ı Hak buyuruyor ki: “ Ey Âdemoğulları! size şeytana tapmayın, çünkü o sizin apaçık düşmanınızdır.” demedim mi? “ Ve bana kulluk ediniz, doğru yol budur “ demedim mi? Şeytan sizden pek çok milleti kandırıp saptırdı. Hala akıl erdiremiyor musunuz? İşte bu size vaat edilen cehennemdir. İnkârınız sebebiyle oraya girin. Ogün onların ağızlarını mühürleriz, yaptıklarını bize elleri anlatır, ayakları da şahitlik eder. Kime uzun ömür vermişsek, biz onun gelişmesini tersine çeviririz. (90-95 yaşına gelen büyüklerimizi düşünelim, empati yapıp kendimizi o yaşta düşünelim. Daha önce bildiklerimizi bilmez hale geliyoruz, adeta bir bebek gibi bakıma muhtaç hale düşüyoruz.

Geçenlerde dersine girdiğim bir sınıfta “Hocam! yanan, kül olan, denizde kaybolup balıkların yediği insanı, Allah nasıl toplayıp diriltecek, nasıl elini ayağını toplayıp da hesap soracak? Diye masumane bir soru sordu. Ben de dedim ki “ Yavrurum akşam evde oturup kumandayı eline aldığında Ankara’dan, İstanbul’dan hatta dünyanın diğere yerlerinden yapılan TV yayınlardaki resimleri ve sesleri nasıl küçücük bir kutuda topluyorsan, mini minnacık bir radyoda Ankara ve İzmir’den çalınan şarkıları toplayıp dinliyorsan, Allah bizden daha mı aciz? O yaratıp, dağıttığı insanları tekrar toplamaya kadirdir. Hem de işlenen suçları tespitte en önemli bir delil olan ve bugüne kadar yaşayan ile hala yaşamakta olan birbirine benzemeyen insanların parmaklarını kıyamet suresinin 3. Ayetinde: “ İnsanın kemiklerinin bir araya toplayamayacağımızı mı sanır? Evet biz onların parmak uçlarını bile aynen eski haline getirmeye gücümüz yeter.” Bu defa öğrencim ikinci bir soru sordu: “ Hocam kusura bakma ama bu el ayak nasıl

konuşacak?” dedi. Ben de “ Yavrurum insanoğlu bir demir parçası olan CD yi kıvrımlarından konuşuruyor da Allah elimizin kıvrımlarından bizi niye konuşurmasın?”dediğim de öğrencim: “Tamam hocam kafamdaki tereddütleri giderdiniz.” diyerek teşekkür etti. Sıkıntı Cenab-ı Hakkın kudretini kendi gücümüze kıyaslıyoruz. Onun kudreti sınırsızdır. Bir şey “ OL” demesi yeterlidir.

Evet biz yine veliahtın ve padişahın ölümüne dönelim. Onların başına gelen bizim başımıza da gelecek. Dünya meşgalesi ve sınırsız dünya hırsı ile Rabb’imizi unutmayalım. Haşr: 19 “ Allah’ı unutan ve bu yüzden Allah’ın da onlara kendilerini unutturduğu kimseler gibi olmayın. Onlar yoldan çıkmış kimselerdir.” Evet dostlarım biz dünyada iken Allah’ı unutmayalım ki, yarın ahrette de Rabb’imiz bize sahip çıksın. Yazımı bir halk ozanının deyişiyile noktalayalım.

Dereler aktı gitti/ Kurudu vakti geçti/ Nice han, nice sultan/ Tahtı bıraktı gitti.

Dünya bir penceredir/ Herkes baktı geçti.

Not: Köşe yazarımız Kadir Keskin “ EğİTİMİN DÜNÜ ve BUGÜNÜ” konulu söyleşisi için 5.03. 2016 günü Türkiye Yazarlar Birliđi İzmir Şubesinin davetlisiydi.